

Publicerad 2012-12-15 10:11 av smultronbergen

Flickan med den svarta blicken

Vi såg hennes magra hopp kura
ihop

nedfälld och undangömd

skrapade till med skon just där
lyckans läten log

de förbipasserande hann se

gruset i ögonvrån
kontrastens missmod

hon såg mig i ögonen länge
var inte lätt att tycka om

där. Just då. Det var som om elakheten
fick mitt mod att svika

som om allt jag önskat föll

det vackra i mig och det stolta

Hatet smög in. Den extroverta system

alla lade de krokben medvetet

hon grät för allt och ingenting

jag avskydde. Hon lät mig låna

hennes skor.

Efter att jag vägrat trösta.

vi ritar kartor av dysfunktion.

gör oss sakteligen kloka

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren smultronbergen med Poeter.se id #40881 innehar upphovsrätten